

om en Mand skulde kunne straffes, fordi en anden Mand i Udlandet sender ham en Foustage med Margarine uden at angive Varen. Tager man Regjeringsforslaget ordret, bogstavret, saa vil en saadan Mand kunne straffes med Fængsel, Fængselsstraf; men det kan jo umulig være Meningen. Der er heller ingen Tvivl om, at Domstolene ikke ville anvende det paa den Maade, men for at gjøre det tydeligt, har man tilføjet den Regel, at han i saa Tilfælde skal anmeldte Sagen for Politiet; det bliver altsaa den Betingelse, under hvilken han bliver fri for Ansvar. — Jeg forbigaar §§ 6 og 7, som jeg allerede har omtalt, og kommer til Endringsforslagene under Nr. 23 og 24. Det har staaet Udvalget klart, at, hvor meget man end kunde være uenig om Varen med Hensyn til Indblanding af Smør i Margarine, saa er dog en Ting vis, og det er det, at den aldeles overveiende Fare, dersom nogen saadan findes, hidrører fra Frygten for, at der kan indblandes Margarine i Smør. Det er jo klart, at, naar der er Tale om at sikre Natursmørrets Renomme, saa bestaar Faren væsentligst i dette, om der skulde blive tilsat Farskning til Smørret. Hvorledes Kunstsmørret i og for sig ser ud, spiller ikke nær den Rolle, som den Indvirkning, det vilde have, om selve Smørret blev farsket. Er der derfor nogen Fare, da brænder den stærkest paa dette Punkt, og man har derfor været betænkt paa i alt Fald at røre ved den Sag og henlede Opmærksomheden paa, at der eventuelt ogsaa kunde føres nogen Kontrol dermed. Dette gaar Forslaget Nr. 23 ud paa, idet det nemlig bestemmer, at Oleomargarine, som jo er det Hovedstof, hvoraf Margarinen fremstilles, ogsaa skal opbevares, forhandles og forsendes i særlige Foustager og af særlig Form. Naar dette sker, vil man se, at da vil det være lettere at finde de Meierier eller Fabrikslokaler, hvor saadanne Farskninger kunne befrygtes at finde Sted, idet man altid ved den læregne Beholder, hvori Oleomargarinen findes, vil kunne lægge Mærke til, paa hvilke Steder dette Stof forbruges, og det Meieri, i hvis Gaard saadanne Foustager findes, vil man altsaa strax have Mistanke til og have et Die med for at se, hvorvidt der foregaar nogen Farskning. Jeg skal gjøre

opmærksom paa, at dette Endringsforslag oprindelig var stillet af Udvalgets Mindretal, og den dertil hørende Motivering staaer derfor under Mindretallets Navn. Under Forhandlingerne i Udvalget enedes man imidlertid om en anden Afattelse af dette Forslag, som medførte, at hele Udvalget sluttede sig dertil, idet det nemlig udtrykkelig blev gjort gjældende, at naar Oleomargarin skal have sin særlige Beholder, saa maa det være en Beholder, som ikke alene er forstjellig fra Smørbeholderen, men ogsaa fra Margarinefoustagen; thi det vilde være ligesaa ubilligt at udsætte Margarinen for Sammenblanding med Oleomargarin, som det er at udsætte Smørret for Sammenblanding med Margarine. Derfor enedes Udvalget om at bestemme 3 særskilte Foustager, 1 for Smørret, 1 for Margarin og 1 for Oleomargarinen. For Smørret have vi valgt den almindelige runde Foustage, for Margarin den ovale, som Loven af 1ste April 1885 bestemte. Om den tredie Form skal jeg nævne, at Udvalget har tænkt sig, at den lettest tilveiebragtes ved at bruge den runde Tøndeform, men uden den Udbugning eller Mave, som Smørfoustagerne i Almindelighed ellers have. Det er den billigste Maade at fremstille en Foustage paa, en Tønde med lige opretstaaende Sider, og da Oleomargarinen af disse tre Stoffer er det billigste, er det ogsaa rimeligt, at den faar den billigste Foustage til Forjendelsen. Det bliver altsaa de tre Foustageformer, der blive at anvende. — Endringsforslaget Nr. 24 peger paa et andet Forhold, som ogsaa er af den Bestaaffenhed, at, er der nogen Fare for vort Smørs gode Navn, saa hidrører det langt mere fra det Forhold, som dette Endringsforslag berører end fra Margarin. Det er den Blanding, der finder Sted ved Sammenpakning af Smør. Der findes jo Forretninger, der væsentligst beskæftiger sig med at sammenkjøbe Smør af mange forskjellige Boniteter, blande dem sammen og saa sende dem bort i den Stikelse. Er der Noget, som er egnet til at undergrave vort Smørs Renomme, vil det netop være dette; thi her optræder det daarlige Smør i Konkurrence med det gode. Et Forbud mod saadanne saakaldte Pakningsforretninger lader sig selvfølgelig ikke opstille, men det, som Udvalget her har troet at kunne gaa til, er dette, at der bliver Anledning for Politiet